

1. Je v súlade s ustanovením článku 17 a ustanovením druhej odrážky prvého pododseku článku 19 odsek 1 Šiestej smernice Rady (⁽¹⁾), aby bola suma podpory (subvencie), ktorá je spomenutá v druhej odrážke prvého pododseku článku 19 odsek 1, zohľadnená pri určení práva odpočítať daň na vstupe aj v prípadoch, v ktorých sa daň na vstupe vzťahuje na tovary alebo služby, ktoré sú používané výlučne na uskutočnenie plnení, v súvislosti s ktorými je daň z pridanej hodnoty odpočítateľná inak?

V prípade, ak bude odpoveď na prvú otázku kladná, žiada Regeringsrätten (Najvyšší správny súd) odpoveď aj na nasledujúce otázky.

2. Je v súlade s ustanovením o sume podpory (subvencie) v druhej odrážke prvého pododseku článku 19 odsek 1 Šiestej smernice, aby sa z dôvodov vyrovnanej hospodárskej súťaže alebo z iných dôvodov uplatnilo toto ustanovenie len v určitých oblastiach špeciálne určených členským štátom?

3. Má byť ustanovenie o sume podpory (subvencie) v druhej odrážke prvého pododseku článku 19 odsek 1 Šiestej smernice považované za ustanovenie, ktoré zahŕňa aj hospodársku podporu nepretržite poskytovanú orgánom regionálnej správy spoločnosti, v ktorej je tento orgán jediným spoločníkom, takže táto spoločnosť môže vykonávať také kultúrne činnosti, ktoré by mohol vykonávať priamo orgán regionálnej správy? Má nejaký význam skutočnosť, či je podpora vyplácaná inou spoločnosťou, ktorej jediným spoločníkom je orgán regionálnej správy a ktorá je materskou spoločnosťou podporovanej spoločnosti?

(⁽¹⁾) Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu - spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1)

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorý podal Simvoulis tis Epikratias uznesením zo dňa 6. júla 2004 vo veci Ipourgos Ikonomikon a Proistamenos D.O.I. Amfissas proti Charilaos Georgakis

(Vec C-391/04)

(2004/C 273/34)

Simvoulis tis Epikratias (Štátna rada, Grécko) podal uznesením zo 6. júla 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Ipourgos Ikonomikon a Proistamenos D.O.I. Amfissas proti Charilaos Georgakis, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 14. septembra 2004.

Simvoulis tis Epikratias žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej prejudiciálnej otázke:

Ak sa vopred dohodnuté burzové transakcie, ktorých výsledkom je zvýšenie alebo umelá inflácia ceny prevádzaných cenných papierov, uskutočňujú medzi osobami alebo skupinami osôb, ktoré spĺňajú jednu z charakteristík vymedzených v článku 2 odsek 1 smernice Rady č. 89/592/EHS (⁽¹⁾), má sa na osoby uskutočňujúce tieto transakcie hľadieť ako na osoby, ktoré disponujú dôvernými informáciami v zmysle článkov 1 a 2 uvedenej smernice, takže ich konanie spadá pod zákaz zneužívať dôverné informácie, ktorý je stanovený článkami 2, 3 a 4 smernice?

(⁽¹⁾) Ú. v. ES L 334 z 18.11.1989, s. 30

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Bundesverwaltungsgerichts zo dňa 7. júla 2004 vo veci i-21-germany GmbH proti Spolkovej republike Nemecko

(Vec C-392/04)

(2004/C 273/35)

Bundesverwaltungsgericht uznesením zo 7. júla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci i-21-germany GmbH proti Spolkovej republike Nemecko, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 16. septembra 2004.

Bundesverwaltungsgericht navrhuje, aby Súdny dvor rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Treba článok 11 odsek 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/13/ES (⁽¹⁾) zo dňa 10. apríla 1997 o spoločnom rámci pre všeobecné oprávnenia a individuálne licencie v oblasti telekomunikačných služieb vykladať v tom zmysle, že tento článok bráni uloženiu poplatku za licencie, ak sa pri výpočte vychádzalo z vopred stanovených všeobecných administratívnych výdavkov vnútroštátneho úradu pre reguláciu na obdobie 30 rokov?

2. V prípade, že Súdny dvor odpovie na prvú otázku kladne:

Treba články 10 ES a 11 licenčnej smernice vykladať v tom zmysle, že nariaďujú rozhodnutie o vyrubení poplatku, ktorým boli poplatky v zmysle prvej otázky stanovené a nebolo napadnuté, zrušiť, napriek tomu, že to vnútroštátne právo umožňuje, ale nežiada?

(⁽¹⁾) Ú. v. ES L 117, s. 15